

ger til det ærede Medlem. Men ved Siden deraf staar der fra den højtærede Indenrigsministers Side andre Udtalelser. Ved et Møde i Sommer har han med stor Misfornøjelse talt om, hvorledes vi ere ved herhjemme at drukne i Humanitet. Jeg har haft Lejlighed til at spørge ham om, hvad han mente, og jeg maa sige, at den Forklaring han gav paa det, gjorde det betydelig værre, end selve Sætningen var.

Men ligesom Indenrigsministeren snart udtaler sig i en Retning, som synes mig tiltalende, og til andre Tider i en Retning, som synes mig mindre tiltalende, er det samme Tilfældet med hans Handlinger. I saa Henseende vil jeg for det første gøre opmærksom paa en Ting, som paa en Maade ligger lidt ved Siden af Sagen, det er i en vis Forstand en Sidebemærkning. Det er med Hensyn til Lovforslaget om Arbejdsanvisning. Den højtærede Indenrigsminister har forberedt et Lovforslag, og gennem Pressen er der gaaet forskellige Meddelelser om dette Lovforslag. Det er blevet oplyst, at det har været behandlet fra Arbejdsgivernes Side og fra Arbejdernes Side, og saa vidt jeg har forstaaet de fremkomne Pressemeddelelser, har det fundet Tilslutning fra Arbejdsgivernes Side, men har mødt en temmelig skarp Modstand hos Arbejderne. Nu vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister, hvilke Planer han har med dette Lovforslag, om han agter at fremsætte det i en nær Fremtid her i Tinget? For jeg er noget bange for, at vi ville komme i en ubehagelig Stilling her i Tinget, hvis vi ligesom skulle komme til at tage Parti paa et saadant Spørgsmaal mellem de to Parter og maaske komme til at paatvinge Arbejderne en Form for Arbejdsanvisning, som Fagforeningerne ere Modstandere af. Jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om ikke der var Mulighed for, at man kunde prøve paa her at faa en direkte Forhandling i Gang mellem de to Parter. Det lykkedes jo for en af hans Forgængere, Hr. Sigurd Berg, i sin Tid at faa en saadan Forhandling i Gang mellem Parterne med Hensyn til Forligsløvgivningen og Voldgiftslovgivningen. De to Parter kom til et Resultat, og det er muligt, hvis man anvendte et tilsvarende Udvalg under en tilsvarende Ledelse som den, der den Gang fandt Sted —

man kunde maaske faa som Leder enten Formanden for Voldgiftsdomstolen eller Statens Forligsmand —, at det paa dette betydningsfulde Omraade ogsaa vilde lykkes at komme til en fredelig Løsning, saaledes at vi ikke kom til at træffe Afgørelse i en Strid, som det er ubehageligt og maaske ikke helt uden Fare for Rigsdagen at blande sig alt for stærkt i. Dette har imidlertid ingen Forbindelse med den finansielle Situation.

Jeg vender mig til andre Ting, som have Forbindelse hermed. Der vil jeg først takke den højtærede Minister, fordi han har opretholdt Forslaget til Arbejdsløshedskasser i fuldt Omfang, og jeg vil udtale min Glæde over det Forslag om Hjælp til Enkebørn og Enkemandsbørn, som er fremsat fra den højtærede Ministers Side. Der er i Forslaget Bestemmelser, overfor hvilke jeg er i Tvivl, der er Bestemmelser, som synes mig at gentage de Vanskeligheder, som man fra alle Sider er enig om at finde ved de nu gældende Regler om Alderdomsunderstøttelse. Men dette skal jeg ikke komme ind paa, det tror jeg alt sammen er Enkeltheder, som man under Forhandlingerne kan komme ud over. Derimod vil jeg takke ham, fordi han ikke har fulgt Højres Forsikringssystem paa dette Omraade, men er gaaet til det direkte Understøttelsessystem, som i denne Henseende synes mig at være den eneste praktiske Vej. Jeg har saa meget mere Grund til at takke ham derfor, som han derved kommer i Modstrid med de Udtalelser, som endnu i 1910 fremsattes her i Tinget af den højtærede Konseilspræsident, der som den gode Højremand, han er, paa dette Omraade udtalte sig i den smukkeste Overensstemmelse med det Standpunkt, Højre nu indtager. (*Konseilspræsidenten* [Klaus Berntsen]: Det var jo nydeligt). Ja, det var meget nydeligt af den højtærede Konseilspræsident overfor Højre, til hvilket han i det hele staar i et saa behageligt og elskværdigt Forhold. Men paa disse Punkter er jeg altsaa i Hovedtrækkene enig med den højtærede Indenrigsminister og glæder mig over den Karakter, han har givet sit Forslag.

Derimod maa jeg indrømme, at det stiller sig anderledes, naar vi komme til de Planer, den højtærede Indenrigsminister Sommeren igennem, Gang efter Gang, har